

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۷ مهر ۹۰

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

آغاز می‌کنیم حمد و ستایش پروردگار کریم را با بیانِ زیبای امام سجاد (ع) که فرمودند: حمد و ستایش مخصوص خداست که پروردگار جهانیان است. بار الها ستایش تو را که پدید آورنده‌ی آسمان‌ها و زمینی، صاحب جلال و عظمت، ای پروردگار و سلطانِ مطلق بر تمام سلاطینِ عالمِ وجود و خدایِ یکتایِ تمام بندگان و ای آفریننده‌ی هر آفریده؛ پیش از هر چیز، آغازی و بعد از هر چیز، پایانی و صاحبِ زیبایی و جلال و کبریاییِ عظیمی؛ حمد و ستایش تو را سزد که سپاسِ هیچ سپاس‌گزاری به آن نرسد؛ حمد و سپاسی که سزاوار غیر تو نباشد.

و حال سلام، سلامی از سرور عالمیان، حضرت زهرا (س) به زمانِ بازگشتِ به الیه راجعون که فرمودند: سلام بر دقایقی که همواره در جوش و خروشدن تا صدایِ مناجاتشان، زمانِ بسته را بگشاید آنگاه دانه‌هایِ وصل از دلِ خاک بروید و کهکشان‌ها به سخن درآیند و با ناله‌ای جان‌سوز خطاب کنند که: ای اهل عالم، عمری به ما نگریسته‌اید، آیا هجرانِ عمری به دور از محبوب را به کدامین وصل در نهانِ قلبتان به خود نوید داده‌اید که رگِ قلبتان از هم نگشود و توانستید تا به وعده‌ی لحظه‌ی رفتن متصل شوید تا عمرتان را شاهدِ سوختی گیرید که همواره شعله‌اش با یا رب، به نوری جاودانه تبدیل می‌گردد.

سلام و درود و صلواتی بی‌پایان بر خاتم رسولان، حبیبِ قلوب عالمین، حضرت محمد (ص) و اهل‌بیتش که همگی از جنسِ نور و درفشِ هدایت هستند که خود پیامبر در این مورد دعا فرمودند تا توکل، فرزندانش را از پلیدیِ ناامیدی نجات دهد و دعایشان مستجاب شد و توکل به پروردگار کریم، درِ خانه‌ی شیطان را برای همیشه قفل زد و این روزی و انفاقی بود که مخصوص اهل‌بیت است و آنچه که شما از اولیایِ خود می‌آموزید زحمتی است که آنان برای آموزش این انفاق کشیده‌اند، همان جمله‌ی معروفِ رضم به رضائک.

در این شب مبارک و منور که مصادف است با میلاد هشتمین اخترِ درخشان آسمان ولایت و امامت، معلم علما و مروج دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج، حضرت علی بن موسی الرضا (ع) تبریک و تهنیت عرض می‌کنیم خدمت فرزند بزرگوارشان اباصالح المهدی، حضرت امام زمان (عج) و شما عزیزان که به واسطه‌ی واقع شدنِ بارگاه ملکوتی ایشان در ایران، به ایشان ارادت خاصی دارید.

باید باور داشته باشیم که در مورد امامان و اولیاء، مکان و زمان، دور و نزدیک، عرب و عجم، غریبه و آشنا هیچ تأثیری ندارد چون آنان ولی نعمت و امام همه‌ی افراد بشر در روی زمین بودند و هستند و امام رضا (ع) نه تنها در ایران بلکه در هیچ گوشه از این زمین خاکی غریب نبوده و نیستند و آنچه که ارادت و محبت ما را نسبت به وجود مبارکش بیشتر نموده، کسب فیض و لطف ایشان به دلیل واقع شدنِ بارگاهشان در ایران است که خود ایشان در تکمیل شعر شاعرِ بزرگ عرب، دعبل که در مرثیه‌ی تک‌تک امامان در حضورشان شعر خواند چنین فرمودند که: حضرت فاطمه (س)، گریه کن برای قبری که به طوس است. دل او «حضرت فاطمه (س)» را غصه‌ها پاره‌پاره کرده است، این غصه‌ها ادامه دارد تا روز قیامت، نه بلکه تا قیام آل محمد (ص) که همه‌ی غم‌ها و غصه‌های اهل بیت را می‌زداید. دعبل گفت: یا بن رسول الله، ما در طوس از شما اهل بیت قبری سراغ نداریم؛ حضرت فرمودند: آن قبر من است؛ زمانی نخواهد گذشت که من در طوس مدفون می‌شوم؛ هر که مرا زیارت کند، در بهشت با من است و از این جهان آمرزیده خواهد رفت. دعبل در ادامه خواند که: قیام پیشوا و امام، قطعاً واقع می‌شود؛ با نام خدا و با فیض و برکات خدا می‌آید، حق و باطل با وجود او در میان مردم ظاهر می‌شود و خوبان و بدان به جزای کردارشان خواهند رسید. چون به اینجا رسید حضرت امام رضا (ع) بلند شد و برای احترام دست روی سر نهاد و سر فرود آورد و گریه کرد و فرمود: با قیام پسر، قائم آل محمد (عج)، پرچم اسلام روی زمین افراشته می‌شود و عدالت اسلامی سرتاسر جهان را می‌گیرد پس از آنکه از ظلم انبوه شود جهان را از عدالت انباشته کند.

همان‌گونه‌ای که امام رضا (ع) فرمودند، مولا و سرورمان با ظهورش، راه و روش خدعه و نیرنگِ مأمون و امثالِ مأمون را ریشه‌کن خواهد نمود و جهان را از لوٲِ وجود آنان پاک و عدالت و حق را برقرار خواهد نمود.

در خاتمه خطبه را مزین می‌کنیم به فرموده‌ی گهربارِ مادر گرامی‌شان، سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که در مورد وجود گران‌قدر سرور و مولایمان، امام عصر (عج) چنین فرمودند که: طبق فرموده‌ی قرآن کریم، پیامبران یک خانواده هستند و فرزندان‌شان، وارثان علمِ آنان؛ اگر انتظارِ گوهرِ وجود پسرِ در عالم نبود، عالم از فراقِ دیدار خالقش از هم می‌پاشید و آسمان و زمین از هم می‌گسست ولی امیدِ انتظار، نویدِ دیدار گوهری را می‌دهد که لحظه‌ها به امید آن در صبرِ جمیل هستند.

حال دست به دعا بر می‌داریم که:

بار الها، یاری فرما به حرمت شأن و مقام و آبروی امام رضا (ع) در راه رضایت کوشا باشیم.

بار الها ما را از خدعه و نیرنگِ فاسدان و کافران حفظ فرما.

بار الها ما را در انتظارِ ظهور مولایمان، صبرِ جمیل عطا فرما.

بار الها ما را حق‌مدار و شیعه و یاور امام عصرمان بمیران.

اللهم عجل لولیک الفرج